

பொருளாதார மேலாதிக்கம் - சிறுபாணற்றுப்படையை முன் வைத்து

முனைவர். க.நாகநந்தினி

தமிழ் இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்,
எம்.வி.முத்தையா அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்

“தள்ளா விளையுளுந்த தக்காரும் தாழ்விழாச்

செல்வரும் சேர்வது நாடு”

- (குறள் 731)

அரசியல் மற்றும் பொளாதாரம் ஆகிய இரண்டிலும் தங்களுடைய வல்லாண்மையை நிலை நிறுத்திக் கொண்ட இடமே நாடாகும். குறிஞ்சி நில வேட்டைச் சமூகமும், முல்லை நில ஆநிரை மேய்த்தல்சமூகமும், மருத நில வேளாண்மைச் சமூகத்தின் கீழ் தங்கள் தனித்தன்மையிழந்த வரலாற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். ஐந்து நிலக் கோட்பாடு தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆரம்பத்தில் இனக்குழுச் சமூகத்தின் பன்முகங்களைப் பிரதிபலித்தன. ஒவ்வொரு நில மக்களின் தெய்வம் (வழிபாடு) உணவு, பறவை, விலங்கு, குடியிருப்பு, தொழில், கலை முதலிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் அந்தந்த நிலத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பானவாக இருந்தமையைக் காணலாம்.

நிலம் இயற்கையானது. நிலைத்த இயல்புடைய நிலம் எனப்பட்டது. நிலமும் பொழுதும் முதல் பொருள் என்று வகுத்ததும் இக்காரணத்தால் தான். குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடம், முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடம், மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடம், பாலை - குறிஞ்சியும் முல்லையும் நிலை மாறிய வறண்ட இடம். சார்ந்த இடம் என்பது மக்களின் வாழ்விற்கு (உயர்திணை) உயிரினங்களின் (விலங்கு, பறவை, தாவரங்கள் அ.றிணை) பெரும் ஆதாரமாக இருக்கும் நீர்நிலைகள் எனலாம். அருவி, ஆறு, குளம், அணை, ஊற்றுநீர், மணற்கேணி, ஆகிய நன்னீர்ப் பகுதிகளைச் சார்ந்த இடம் எனலாம். எனவேதான் தலைவன் குளுரைக்கும் போது நீர் நிலைகள் மீது செய்கின்றான். எ.கா(இலங்கும் அருவித்தே இலங்கும் அருவித்தே) நீரைச் சார்ந்த சமூகப் பொருளாதாரம் - மழைக்குன்றி வறண்ட போது - போர்ச் சமூகமாக மாறுகிறது. முதலில் ஆநிரை கவர்தலாக இருந்த போர்கள் உண்டும். பாணருக்குக் கொடுத்தும் - ஆநிரைகள் கொடுத்தும் அடிக்கடி தீர்ந்து போனதால் நிலத்தை கையகப்படுத்தும் போர் உருவானது. நிலத்தை கையகப்படுத்தும் போர் இனக்குழு வாழ்வை சிதைத்து ஒற்றை மைய அரசு உருவாகக் காரணமாகிறது.

ஐந்து நிலப் பாகுபாடு நிலம், பொழுது, கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற பாகுபாடுகள் (திணை ஒழுக்கம்) புறப்படியாக மறைந்து பொருளாதார மேலாதிக்கம் பெற்ற

அரசு உருவாகிறது. அரசு நகரமயமாகிறது. ஐந்திணை மக்களின் பண்பாடு- ஒற்றைப் பண்பாடாக மாறுகிறது. மருதநில வேளாண்மைப் பொருளாதாரம் சார்ந்த அரசு, உடைமை, குடும்பம் - சமயம் என்ற மையங்கள் உருவாகின்றன. பிற இனக்குழுக்களை விளிம்பிற்குத் தள்ளி அவர்களை எப்போதும் அந்நிலையிலிருந்து மேலெழும்ப விடாமல் இலக்கியம், கலை, சமயம் என்ற படித்தரங்களில் சாதிய அடுக்காகவும், பொருளாதார அடிப்படையில் மேல் கீழாகவும், பாலின அடிப்படையில் ஆண், பெண்ணாகவும் சமய அடிப்படையில் சிறுதெய்வம், பெருந்தெய்வமாகவும், கலை அடிப்படையில் வேத்தியல், பொதுவியலாகவும், தொழில் அடிப்படையில் உயர்வு, தாழ்வு என்ற இரட்டை நிலையைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்வதை நாம் காணலாம். கொடுப்பவன், உயர்ந்தவன், பெறுபவன், தாழ்ந்தவன் எனும் பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை ஆற்றுப்படை நூல்கள் உணர்த்துவதை நாம் அனுமானிக்கலாம். எட்டுத் தொகையில் அதிகம் இடம்பெறாத இக்கருத்து ஒரு இலக்கிய வகையாக பத்துப்பாட்டில் இடம் பெறுகிறது. ஆற்றுப்படை நூல்கள் திருமுகாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தாற்றுப்படை ஆகியன.

‘கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக்காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீஇச்

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும் - தொல் புறத்திணை நூல்-36’

ஒரு அரசனிடம் பொருள்பெற்று வறுமை நிலை மாறியவன் வறுமையில் வாடும், ஒருவருக்கு தாம் பெற்ற பொருளைச் சுட்டி அதனை தனக்களித்த அரசன் நாட்டிற்குச் செல்லும் வழிகளைக்கூறி விடுத்தல் என்று பொருள்படும்.

சிறுபாணாற்றுப்படை 269 அடிகளால் ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெற்று மீளும் சிறுபாணன் (சீறியாழ் மீட்டி பாடும் பாணர்) (இன்குரல் சீறியாழ் இடவயின் தழீஇ) வழியில் கண்ட வறுமையால் வாடும் பாணன் ஒருவனை அவ்வள்ளலிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளது. இதனை இயற்றியவர் இடைக்காட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் ஆவார்.

இதில் மூவேந்தர்களின் நாடு, தலைநகர் சிறப்பும், கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பும், விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பாலை நிலத்தின் பின்னணியில் வறுமையால் கலங்கிய விறலி பாணருக்கு வழியில் உள்ள நகரங்கள் (கிடங்கில் - வேலூர் - முல்லை நிலம், ஆமூர் - மருதநிலம், எயிற்பட்டினம் - நெய்தல் (நிலம்) அங்குள்ள மக்கள் - தொழில் -உணவு குறித்து கூறும் வருணனைகள் இடம்பெறுகின்றன. 1முதல் 12 அடிவரை

பாலைநிலத்தின் நிழலற்ற கொடுமை பற்றிக் கூறுகிறது. 13 அடி முதல் 33 அடி வரை விறலியின் - கேசாதிபாத வருணனை இடம்பெறுகிறது.

கொழுமீன்குறைய ஒதுங்கி வள்தழைக்க
கழுநீர் மேய்ந்த கடவாய் எருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவின் நிழல்
மஞ்சள் மெல்இலை மயிர்ப்புறம் தைவர
விளையா இளங்கள் நாற மெல்குபுபெயர
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும்” - சிறுபாணாற்றுப்படை 41-42)

வஞ்சி மாநகர் வளம் ஒரு எருமை குளத்திலுள்ள கழுநீர் மலர்களை மேய்த்துவிட்டு பலா மர நிழலில் மஞ்சள் இலை வருடிக் கொடுக்க முல்லை புதர் அருகே துயிலும் என்று கூறுகிறார்.

உமணர், உமட்டியருடன் வந்த மந்தி - அவர்கள் குழந்தைகளுடன் கிளிஞ்சலில் முத்து பெய்து கிலுகிலுப்பை ஆட்டி விளையாடும் பாண்டியனின் கொற்கைநகரம், கடம்பமரம் சூழ்ந்த தாமரைப் பொய்கையில் வண்டினம் சீகாமரம் எனும்பண் இசைக்கும் வளம் பொருந்திய உறந்தை (சோழநாடு) மயிலுக்குப் போர்வை தந்த - பேகன், முல்லைக்குத் தேர் - பாரி, சான்றோர் வியக்க கொடைளிக்கும் - காரி நீலமணி, கலிங்கம் இறைவனுக்குக் கொடுத்த ஆய் ஒளவைக்கு நெல்லிக்கனி தந்த அதிகன் முட்டாது கொடுத்த - நள்ளி நாடுகளை - கலைஞருக்குக் கொடுத்த ஓரி - என்ற எழுவர் நடத்திய கொடையை தானே ஏற்றவன் நல்லியக்கோடன், என்று மூவேந்தர், ஏழு வள்ளல்களின் சிறப்பை பின்னிட்டு நல்லியக்கோடனனை முன் வைக்கின்றார் புலவர் நத்ததத்தனார்.

“புனிற்றுநாயக் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்

காழ்சோர், முதுசவர்க் கணச்சிதல் - அரித்த

பூழிபுத்த புழல்காளாம்பி

ஒல்குபசி உழந்த ஒடுங்குநண் மருங்குல்

வளைக்கை கிணைமகள் வள் உகிர்க்குறைத்த

குப்பைவேளை உப்பு இலி வெந்ததை

மடவோர் காட்சி நாணி கடை அடைத்து

இரும்பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்குடன் மிசையும்.”

குட்டிகளை ஈன்ற நாய் பால் சுரக்காததால் தன் குட்டிகளை குரைத்து விரட்டும். சமையல் செய்யாத விடுக்கப்பட்ட அடுக்களையில், சுவர்களில் காளான் பூத்திருக்கும். பசியால் வாடிய இடையுடைய பெண் தன் நகத்தால் கிள்ளிய குப்பைக் கீரையை உப்பின்றி சமைத்து கதவடைத்து உண்பாள்.

இத்தகைய கிணையெனும் பறை கொட்டுபவன் மனைவி வறுமையில் வாடியநிலை மாறி- நல்லியக்கோடனிடம் யானையும், தேரும் பெற்றுவந்ததைக் கூறுகின்றது. நீங்களும் இந்த ஊர்களைக் கடந்து செல்லும்பொழுது முதலில் எயிற்பட்டினம் - அங்கு நுளைமகள் காய்ச்சி வடித்த தேறலும், குழல்மீன் சூட்டொடு பரதவர் தருவர், நெய்தல் நிலம், தாழை - அன்னம் போல பூக்க, செருந்தி - பொன்போல - பூக்க, கழிமுள்ளி - நீலம் பூக்க, முத்துப்போன்ற புன்னை பூத்திருக்கும் முல்லை நிலத்தைச் சேர்ந்த வேலூர் அவரை - பவளம் போலவும் மலர, முசுண்டை, காந்தல், முல்லைக்கொடி இந்திர கோப்பூச்சிகள் படரும் - அவ்வூரில் எயினர்மகளிர்- புளிங்கறி சோறும் ஆமானின் சூட்டிறைச்சியும் தருவர். ஆழர் - மருத நிலம் - காஞ்சி மரம் - சிச்சிலிப்பறவை கிழித்த இலையுடைய வெண்தாமரை மலர், குளிர்ந்த வயல், சான்றோருடைய அகன்ற வீடு, அகழி உடைய ஆழர் வரும் அங்கு உழவரின் தங்கை - (கைக்குத்தல் அரிசி) வெண்சோறும் - நண்டு குழம்புடன் உண்ணத் தருவாள்.

அதன்பிறகு - அடையய வாயில் உடைய அவன் நகர் குறுகி - மழைமேகம் தவழும் மலை யாராலும் ஏறுதற்குரிய முடியுடைய மலைநாட்டுத் தலைவன் அவனிடம் சென்றால் - அறுவை உடிஇ - தேறல் நல்கி பீமன் எழுதிய மடை நூல் விதியின் தப்பாது சமைத்த பல்வேறு சுவையுடைய அடிசில் பொன்தட்டில் படைத்து தானே முன்னின்று உண்ணச் செய்வான். பின்பு பகைவரிடம் போரிட்டு அவர்களது அரண்கள் அழித்து திரை பொருளாக பெற்ற தேர், எருது, குதிரை, பாகனுடன் யானை, அணிகலன்கள் அளிப்பான்.

ஆக மேற்கண்டவற்றிலிருந்து அந்நதந்த நிலப்பகுதியில் வாழும் மக்களினம் தனியான இனக்குழுச் சமுதாய அமைப்பாக இருப்பதையும் போர்புரிந்து தன் வல்லாண்மையை பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை உயர்த்திக் கொண்ட அரசு - அரசன் - பற்றிய செய்தியைக் காணலாம். அதுவரை வழியிலுள்ள நிலத்தவர் தரும் உணவுகள் திணைமகள் உண்பது உப்பில்லாத வேளைக்கீரை, நுளைமகள் - பரதவர் , தேறல் மற்றும் குழல்மீன் சூட்டு, எயினர் எயிற்பு, - தரும் - புளிச்சோறு மற்றும் ஆமான்சூட்டிறைச்சி, உழவரின் மகள் தரும் - கைக்குத்தலரிசி சோறு மற்றும் நண்டுக்கலவை, இவர்கள் யாரும் உயர்குலத்தவர் அல்லர். அவர்கள் தரும் உணவும் அத்தகையது, ஆனால் நல்லியகோடன் தரும் பல்வேறு அடிசில் தங்கத்தட்டில் தரப்படும். பரிசுகளாக பகைவரிடம் திரையாகப் பெற்ற தேர், குதிரை, யானை, அணிகலன்கள் தரப்படும்.

பொருளாதார படி நிலையை - மீன்கறி- ஆமன்கறி - நண்டு - தேறல், புளிச்சோறு, அரிசிச்சோறு - பல்சுவை அடிசில் - உணர்த்துகின்றன. குடியிருப்பபையும், உணவையும், பொருளாதாரத்தையும் வைத்தே இன்றுவரை சமூகக்கட்டமைப்பு - படித்தரம் தக்கவைக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இதுவே ஆதாரமாகும்.

ஒவ்வொருநிலமும் அந்நிலத்திற்கு உரிய பொருளாதாரம் சார்ந்த பண்பாட்டை உடையதாக இருக்கிறது. இவ்வேளையில் ஒவ்வொரு நிலத்தின் வளர்ச்சி பற்றி காணும் போது மலைப்பகுதியில் - இயற்கை ஆதிக்கம் இருப்பதால் - தொழில்நுட்பத்தால் வேளாண்மை உயர வழியில்லை. அதுபோல நெய்தல் - மீன்பிடித்தல் - உப்பு விளைத்தல் - இதை மீறி வளம்பெருக வாய்ப்பில்லை. முல்லையில் - மேய்ச்சல், வேளாண்மை - இரண்டும் வளரும், மருதம் - ஆற்றுப்பாசனம் - சமவெளியில் வயல்கள் - எனவே பெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட வாய்பாக்கிறது. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், அரசு உருவாவதற்கும் அடிப்படையான பகுதியாக மாறுகின்றது.

நாடாகு ஒன்றோ காடாகு ஒன்றா,

அவலாகு ஒன்றோ மிசையாக ஒன்றோ,

எவ்வழிநல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி

நல்லை வாழிய நிலனே!

(ஒளவையார்)

மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், என எப்படிப்பட்ட நிலமாக இருப்பினும் அரசன், செங்கோன்மையுடையவன் என்றால் அனைத்தும் நல்ல நிலமே என்று ஒற்றைப்பரிமாணமாக ஐந்து நிலக்கோட்பாடு அரசுக்குரிமையானவை மாறுவதைக் காணலாம்.

நீர் நிலைகளுக்கு ஆதாரமான மழை- அரசனோடும் அந்தணருடனும் கற்புடையமகளிருடனும் ஒப்பிடப் பெறுகின்ற நிலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இயற்கை என்பதலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பண்பாட்டு அடையாளமாக மழை மாற்றப்படுகின்றது.

வேட்டை - மேய்ச்சல் - வேளாண்மை - வணிகம் வைதீகச்சடங்கு - அரசன் என்ற படித்தரம் சிறிது சிறிதாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. அரசு மேலாதிக்கம் பொருளாதார மேலாதிக்கமாக மாறி இன்று வரை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

“நிலம் முழுதும் அரசுக்குச் சொந்தம், தனிமனிதனுக்கன்று. பொருளாதாரமோ கிராமப்பொருளாதாரம். நகரம் வாணிப மையம் என்னும் பொலிவின்றிப் போர் பாசறை போல தோற்றம் தந்தது. கிராமங்கள் விவசாயத்துக்குத் தேவையானதும், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததுமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது ஏறத்தாழ கிராமங்களின் தன்னிறைவுக்காகவே இருந்தது. இவ்வாறு அமைந்த கிராமங்களில் கிடைத்த அற்ப உபரி

உற்பத்தியை அரசு வரி மூலம் பிழிந்தெடுத்துவிட்டது. கிராமச் சமூகங்கள் முழுமையாக அரசுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்ததனால் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனம் அரசுப் பொறுப்பில் இருந்ததானால் கொடுங்கோலர்கள் மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து செல்வத்தில் மிதக்க முடிந்தது.” (ரோமிலா தொப்பர் Ancient Indian Social History)

இனக்குழு சமுதாயம், முதிர்ந்த அரசு என்னும் இணைப்பில் அரசாங்கம் உருவானபோது நீர்பாசன வசதி பெருகியதால் விவசாயமும், நகர்மயமாதலும் பன்மடங்கு அதிகரித்தன. சமுதாய வேற்றுமைகள் ஆழமாயின என்று காரல் மார்க்ஸ் கூறுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இனக்குழு நிலையிலிருந்து அரசு சிறு நிலத்திலிருந்து நாடு என்னும் வளர்ச்சிப்போக்கு அன்றிலிருந்து இன்றளவும் நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் தொடர்கிறது. முதன் முதலாக உழைப்புப் பிரிவினையும், உற்பத்திக் கருவிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு மக்கள் இருபெரும் பிரிவினராக எழுகின்றனர். (“முதலாளித்துவத்துக்கு முன்பொருளாதார உருவாக்கம்”-ஹாப்ஸ்பாம்) உழைக்கும் மக்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். கருவிகளை கையாள்பவரை அடிமையாக்கிய அரசர்கள் மையமாக்கப்பட்டனர். போர்வீரர்கள் - போர்கருவிகள் அவர்களின் வழியே தான் நாடு வாழும் என்று கருத்துக்கள் கட்டமைக்கப்பட்டன. அரசன் வாழத்தும், அந்தணர் வாழத்தும் இடம் பெற்றன. நிலங்கள் தானமாக (சமயத்தின் சடங்கின் பெயரில்) உழைப்பற்றோருக்கு வழங்கப்பட்டன. திணை நிலைச் சமூகம் சிதைந்து பொருளாதார மேலாதிக்கமுடைய அரசு உருவாகிறது. காவல் - இராணுவம் உருவாகிறது. போர் ஆயுதங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆளுவோர், ஆளப்படுவோர், கொடுப்போர் - கொள்வோர் என்ற பிரிவுகள் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்பெறுகிறது.

ஆற்றுப்படை நூல்கள் பரிசில் கொடுப்பதை வரிசையறிந்து வழங்குதல் என்று குறிப்பிடுகின்றன. சங்கப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் பாணர் வழிவந்தவை. ஆளுவோரிடமிருந்து பாணர்கள் தங்கள் வரிசைக்கேற்ப (சமூகத்தகுதிக்கேற்ப) பொருள் பெற்றனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது. (சீர்வரிசை) கரத்தைத் தாழ்த்தியவன் ‘வரிசை கெட்டவன்’ (சீர் அழிந்தாய்) பரிசில் வழங்குதல் எனும் ஈதலும் போரிட்டு வென்று இசை (புகழ்) பெறுதலும் காதலும், வீரமும் முடிந்து, அரசு உருவாகிய சங்கமருவிய காலம் இங்கு உருவாகிறது. இனக்குழு மக்களாக வாழ்ந்தவரிடையே எவ்வித பகையுணர்வும் இல்லை என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தன் நிறைவு பெற்ற வாழ்ந்த காலம் அது. உபரி உற்பத்தி வணிமாக மாறும்போதே - அதிகாரமும் - ஆன்மிகம் - அரசு உருவாகிறது. நீர்ப்பாசனமும் அரசனுக்கு முக்கியமாகிறது. கரிகாலன் காடுவென்று நாடாக்கி - அணைகட்டினான். (பட்டினபாலை)

‘நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும் உயிரன்றே’ மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் அதனால் யான் உயிர் என்பதை அறிந்தவன். தேர்மிகு தானை வேந்தருக்குக் கடனே” இரண்டும் இணைந்த நீர்வசதியைப் பெருக்குக எனப் பாண்டிய மன்னனுக்கு குடபுலவியனர் (புறம் 18) கூறுகிறார். சேரர் - (பதிற்றுப்பத்து) அணை - கால்வாய்ப்பாசனம் பற்றிக் கூறுகிறது. ஆற்றுப்பாசன வளர்ச்சி ஏற்படுகிறபோது பிற மக்கள் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். முல்லை, குறிஞ்சி, மக்கள் - கல்லாதவராக, அறிவற்றவராகக் கருதப்படுகின்றனர். காதலுக்குரியயோர் - கிழான், ஊரன், நாடன் என்று உயர்ந்தோன் மேனதாக இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன.

‘பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பன்’ எனக்கூறப்படும் இனக்குழு மரபு (பெரும்பாணற்றுப்படை -197) மக்கள் - இன்றுவரை- உணவு பெறுபவர்களாகவே இருப்பதையும் காணலாம். இவர்கள் வேளாண்மை செய்வோரின் கீழ் இருந்தனர்.

எனவே சிறுபாணற்றுப்படை போன்ற ஆற்றுப்படை நூல்களில் - இனமரபுக் கூட்டு அதிகார அமைப்பை அகற்றி, அதற்கு மாற்றாகத் தனி ஒரு தலைவன் - அதிகார அமைப்பை நிலைபெறச் செய்யும் முயற்சியால் - ஐந்துநில திணை - இனமக்கள் வருணனை கூறி அவர்களுக்கெல்லாம் ஆணையிடும் அதிகாரமுடையவன் என்பதையும், நிலைநாட்டும் ஒரு இலக்கிய வகையாகவே கருதலாம். புதிதாக உருவாகும் தலைவன் இனக்குழுக்கூட்டு அதிகார அமைப்பின் நற்கூறாகவே அடையாளம் காட்டப்பட்டாலும் - அடுத்த நிலையாக அரசன் அல்லது முடி மன்னன் உருவாகும் போது தனக்குட்பட்ட நிலமனைத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் உரியவனாகின்றான். சிறிதாக உருவான அரசு - நிறுவனமாக இறுக்கம் பெறுவதை இத்தகைய ஆற்றுப்படை நூல் மூலம் காணலாம்.

